

som her er foreslaet som Grundløn, 3 600 Kr. plus 1 200 Kr. i personligt Tillæg. For Næstkommanderendes Vedkommende er der nogen Forøgelse; men jeg vil dog spørge, om nogen finder, at den Løn, som er foreslaet, i sig selv er urimelig for et saa overordentlig ansvarsfuldt og anstrengende Arbejde, som dette er. Hvad Distriktofficererne angaar, vil deres Arbejde positivt forøges ved den foreslaaede Ordning, idet Distrikternes Antal formindskes og det Arbejde, som Distriktschefen har indenfor sit Distrikt, altsaa forøges. Selvfølgelig har de foreslaaede Lønninger været forelagt Lønningsraadet, og det, der foreslaas, er i Overensstemmelse med Lønningsraadet, paa et enkelt Punkt med dets Flertal, i øvrigt med hele Raadet, saa jeg haaber ikke, de foreslaaede Lønninger skal møde Modstand i det høje Ting.

De ærede Medlemmer Hr. Raffnsøe, Hr. Lageri, Hr. Anders Lebeck og Hr. Holger Andersen udtalte sig meget tvivlende om, hvorvidt i alt Fald saa stor en Reduktion, som her er foreslaet, kunde finde Sted. Jeg er naturligvis villig til at drøfte Sagen med det Udvalg, som bliver nedsat, og jeg er ogsaa villig til at drøfte den Tanke, der er blevet fremsat, muligvis at gennemføre Reduktionen paa en lempeligere Maade, nemlig ved ikke at besætte ledige Embeder. En saadan Bemyndigelse har Ministeren allerede efter den bestaaende Lov, og jeg har ogsaa benyttet den; der er ti Numre, der ikke er besat. Her er naturligvis en Vej, ad hvilken en lempeligere Reduktion kan foretages; men jeg vil dog tro, at naar en klækkelig Besparelse skal kunne indvindes, kan man heller ikke helt undgaa at gribe til Opsigelser.

Det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Holger Andersen berørte, om Pasefter-synets Overførelse til Grænsegendarmeriet udover det, der nu er etableret ved de sekundære Overgange, er et Spørgsmaal, jeg vil fraraade, man søger løst i Forbindelse med nærværende Lovforslag; jeg tror, det hører hjemme i den Kommission, der bliver nedsat angaaende Administrationens Simplificering i det hele. Jeg tror ikke, det er heldigt at bringe det i Forbindelse med Forslaget her.

Spørgsmaalet om Bevæbningen er ogsaa efter min Mening i høj Grad brændende. Jeg mener, at den Bevæbning, som Grænsegendarmeriet har, er ufyldstgørende, og vi har fra Administrationens Side Gang paa Gang søgt at skaffe det en Bevæbning med Gevær 1889; der har været korresponderet derom med Krigs-

nisteriet, og denne Korrespondance er paa ny genoptaget, forhaabentlig nu med et bedre Resultat end tidligere, idet der efter Forsvarslovenes Gennemførelse antagelig snarere kan disponeres over det fornødne Antal Geværer fra Krigsministeriet. Vi vil gerne undgaa den store Udgift, det vilde være at forsyne Grænsegendarmeriet med nye Vaaben ved Nyanskaffelser; derfor har vi altid haft Opmærksomheden henvendt paa Geværer fra Krigsministeriet. Jeg haaber, denne Sag maa kunne komme til en tilfredsstillende Afgørelse, i hvert Fald er den under nøje Overvejelse. — Med disse Ord skal jeg paa ny anbefale Forslaget til velvillig Behandling og saa hurtig Behandling som muligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte har Ordet for en kort Bemærkning.

Friis-Skotte: I Anledning af den højtærede Finansministers Bemærkning om, at man ikke her tilstræber nogen ny Retning med Hensyn til Lønningslove, vil jeg sige, at det er jo muligt, at man ikke gør det, men jeg har dog ment at maatte gøre opmærksom paa de Konsekvenser, som Tjenestemændene i de andre Etater drager af, at man for en enkelt Etats Vedkommende begynder paa en Lønrevision i opadgaaende Retning. Den højtærede Finansminister ønskede at se paa Næstkommanderendes Lønning ud fra den Betragtning, om en saadan Lønning egentlig kunde siges at være for høj. Den samme Betragtning kunde sikkert gøres gældende ved Masser af Statstjenestemandslønninger, hvor man erkender, at de i Øjeblikket ligger for lavt, at visse Placeringer er uheldige, men hvor man under Hensyn til, at man ikke tør røre ved Tjenestemandslønningerne i Øjeblikket, mener, at de paagældende bør resignere.

Naar den højtærede Statsminister ligesom det ærede Medlem Hr. Holger Andersen mente, at de paagældende Distriktofficerer i Øjeblikket havde 3 600 Kr. plus et personligt Tillæg paa 1 200 Kr., og at det var rimeligt, at de fortsatte med den samme Lønning, skal jeg gøre opmærksom paa, at Begrundelsen for det personlige Tillæg, Distriktofficererne fik, findes i Tillæg B. for 1920—21, Sp. 1751—52, i Bilagene til Ændringsforslagene til Finanslovens tredje Behandling, idet man, efter at Distriktofficererne var skudt ud som Tjenestemænd, fra Finansministeriets Side søgte ved et personligt Tillæg paa 1 200 Kr. at holde